

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
ต่อหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ
Opinions of Graduates towards Teaching English for
Academic and Occupational Purposes Program

ดร.กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต
อาจารย์ประจำ หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและ
งานอาชีพ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อีเมล: kaykaykitti@gmail.com

ดร.สุพรรณริกา วัฒนบุญย์
อาจารย์ประจำ หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและ
งานอาชีพ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อีเมล: supanrigarwat@yahoo.com

Kanokkarn Kittichaowalit, Ph.D.
Lecturer, Faculty of Education
Suratthani Rajabhat University

Supanrigar Watthanaboon, Ph.D.
Lecturer, Faculty of Education
Suratthani Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรและระดับของการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพรุ่นที่ 1-4 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความ

คิดเห็น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.78 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาและระดับของการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53, 4.70 และ 4.62 ตามลำดับ โดยสรุปหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพมีความเหมาะสมมากที่สุดและสมควรที่จะดำเนินการต่อไป โดยต้องมีการปรับปรุงในบางประเด็น เช่น ควรมีการเรียนรายวิชาวิธีวิจัยทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ในภาคเรียนที่ 2 ของปีที่ 1 เพื่อเริ่มทำวิทยานิพนธ์และควรเพิ่มเติมรายวิชาด้านการสอนภาษาอังกฤษในอาเซียน

คำสำคัญ: หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการ ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ

Abstract

The purposes of this research were to study the students' opinions on the appropriation of the learning and teaching management, the appropriation of the course content, and the level of course content application. Populations in the study were 80 students from batch 1 - 4 of Teaching English for Academic and Occupational Purposes Program at Suratthani Rajabhat University. The research tool was the opinion questionnaire with reliability index at 0.78. Statistics used were mean and standard deviation.

The results of the research showed that the appropriation of the learning and teaching management, the appropriation of the course content, and the level of course content application were all in the very high level with the mean at 4.53, 4.70 and 4.62, respectively. In conclusion, the curriculum clearly showed its most accountability and worth continuing the program. A further implementation of the curriculum was recommended on certain conditions. The curriculum should be designed to include the study of English research methodology at the beginning of the second semester of the first year. Additionally, a new course named English Teacher in ASEAN countries should be introduced into the curriculum.

Keywords: graduate program, English for academic, English for Occupational purposes

บทนำ

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาและยกระดับการสอนภาษาอังกฤษทั้งทักษะการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพ ให้แก่บุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรในสถานประกอบการในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้มีความสามารถทางการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเรียนการสอนให้เข้มแข็ง เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพได้ดำเนินการเปิดสอนเมื่อปี พ.ศ.2552 จนถึงปัจจุบันและเนื่องจากปัจจุบันสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงและมีการแข่งขันสูง ดังนั้นหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ ควรมีการปรับปรุงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี ตามเกณฑ์การประเมินของสำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา (สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา, 2557:40) โดยต้องใช้ในการประเมินผลจากความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิตที่จบการศึกษาแล้ว มาใช้ในการทบทวนด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาในรายวิชา และด้านการนำความรู้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพหรือการทำงานของบัณฑิตและในส่วนของการทำผลงานทางวิชาชีพเพื่อเลื่อนวิทยฐานะอย่างมีประสิทธิภาพ อันสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้น

การใช้หลักสูตรจำเป็นต้องทำการประเมินหลักสูตร (Curriculum Evaluation) โดยการติดตามความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตรตรวจสอบความสำเร็จของการใช้หลักสูตร เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงให้ทันสมัย (Oliva, 2009) และการปรับปรุงให้ทันสมัยคือการเปลี่ยนแปลงจึงสอดคล้องกับทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1971:8) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงมากเพราะสามารถดัดแปลงเนื้อหาที่ใช้สอนในหลักสูตรให้ทันสมัยตามสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้หลักสูตรนั้น ๆ

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นได้มีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาประเมินหลักสูตรและศึกษาแนวทางการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรจากนักศึกษาผู้ใช้หลักสูตรนั้นๆ เช่น วาสนา ศิลป์รุ่งธรรม (2549 : 9-10), วชิร จันทราช (2554: 64) และณัฏฐนุช มั่นสาคร (2550:60) โดยได้ศึกษาความคิดเห็นจากนักศึกษาปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตามลำดับ ผลการวิจัยจะเป็นไปในแนวเดียวกันคือพอใจด้านเนื้อหาที่มีในรายวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านผู้สอน และมีข้อเสนอแนะ ควรมีการปรับปรุงในบางประเด็นและควรพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

จะเห็นได้ว่าประเด็นส่วนใดที่นักศึกษาเห็นว่ายังไม่เหมาะสมเพียงพอ ก็สมควรเป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ศึกษาต่อหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ เพื่อเป็นการติดตามความก้าวหน้าและตรวจสอบความสำเร็จของหลักสูตร จะได้นำผลที่ได้จากการสำรวจดังกล่าวไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. เพื่อศึกษาระดับการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยภายใต้ขอบเขตการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา และวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ (ภาคพิเศษ) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รุ่นที่ 1- 4 จำนวน 80 คน ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในการวิจัย
2. เนื้อหา 13 รายวิชาในหลักสูตร ประกอบด้วยวิชาดังต่อไปนี้
 1. สารัตถะทางการศึกษา
 2. แนวโน้มและนวัตกรรมทางการศึกษา
 3. ภาษาศาสตร์ประยุกต์
 4. หลักการสอนภาษาอังกฤษ
 5. ระเบียบวิธีวิจัยในการสอนภาษาอังกฤษ
 6. การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 7. การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง
 8. เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 9. การออกแบบใช้สื่อการสอนและการประยุกต์ใช้
 10. ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพเฉพาะ
 11. ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและสมรรถนะทางงานอาชีพ
 12. สถิติและการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยภาษา
 13. วิทยานิพนธ์

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ความคิดเห็นต่อเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน
2. ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. การนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ในลักษณะสำรวจความคิดเห็น (Survey)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ประกอบด้วย 4 ตอน คือ 1) สำรวจความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน 2) สำรวจความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร มี 13 รายวิชา (ระบุไว้ในขอบเขตของการวิจัยแล้ว) 3) สำรวจระดับการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ และ 4) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรเพิ่มเติม (จากคำถามปลายเปิด) ซึ่งมีอยู่สองประเด็นคือการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาต้องปรับปรุงในเรื่องใด และมีแนวทางปรับปรุงอย่างไร

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หลังจากสร้างเครื่องมือแล้วนำไปหา ค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับ นักศึกษาสาขา วิชาการสอนภาษาอังกฤษภาคปกติจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้ประธานนักศึกษาและมหาบัณฑิตในแต่ละรุ่น และแต่ละพื้นที่ในเวลาที่กำหนด แล้วส่งกลับมายังบัณฑิตวิทยาลัย และหากยังได้มาไม่ครบ ก็จะใช้วิธีส่งทางไปรษณีย์ไปยังโรงเรียน/สำนักงานของนักศึกษาและมหาบัณฑิตแต่ละคนโดยตรง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้สูตร α coefficient of reliability

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. ความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.27 มีด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดที่ 4.60 โดยเฉพาะประเด็นย่อยผู้สอนมีความพร้อมในการสอนเหมาะสมมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.93

2. ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชา อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 ทั้งนี้รายวิชาสารัตถะทางการศึกษาภาษาอังกฤษ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง มีความเหมาะสมของเนื้อหาด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.84 4.75 และ 4.74 ตามลำดับ

3. ระดับของการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ทั้งนี้ การนำวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูงสุดด้วยค่าเฉลี่ย 4.73

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาบัณฑิตศึกษาต่อหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ สามารถนำมาสรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ความเหมาะสมของการจัดการการเรียนการสอน มีผลการวิจัยว่า การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและผู้สอนมีความพร้อมในการสอนเหมาะสมมากที่สุด ประการแรกเพราะวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในท้องถิ่น อันเป็นการนำความรู้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพครู หรือการประกอบอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับหลักการให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษกับองค์กรที่บัณฑิตเกี่ยวข้อง อันสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ เช่นนี้ เป็นไปตามหลักการทฤษฎีของ Hilda Taba (1971:8) ที่ว่า เนื้อหาที่ใช้สอนในหลักสูตรให้ทันสมัยตามสิ่งแวดล้อมและสถานภาพโดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้หลักสูตรนั้น ๆ และประการที่สองคือการเตรียมการของหลักสูตร โดยมีการเชิญผู้สอนที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆจากมหาวิทยาลัยชั้นนำเช่นมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยประสานมิตร และ มหาวิทยาลัย UniMAP จากรัฐปะลิส ประเทศมาเลเซีย เป็นต้น ซึ่งผู้สอนจากสถาบันการศึกษาเหล่านี้มีศักยภาพสูงสามารถสื่อสารการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษได้ดี จึงทำให้บัณฑิตแสดงความคิดเห็นแสดงการยอมรับว่าความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนการสอนในประเด็นผู้สอนมีความพร้อมในการสอนสูงสุดที่ระดับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.93 และประเด็นรองลงมาที่มีการจัดการเรียนการสอนตรงตามประมวลการสอน ที่ระดับ 4.82 ซึ่งเป็นความสามารถของผู้สอนเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวชิระ จันทราช (2554:69) ที่ว่าความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเป็นจุดแข็งให้เป็นที่ยอมรับของหลักสูตรในสังคม

2. ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชา ผลของการวิจัยพบว่าเนื้อหาสาระของทั้ง 13 รายวิชา ในหลักสูตรเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมมากที่สุดเรียงตามลำดับ 5 รายวิชาดังต่อไปนี้ สารัตถะทางการศึกษาภาษาอังกฤษ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ การจัดการเรียนรู้ภาษา

ที่สอง แนวโน้มนวัตกรรมการศึกษา และวิทยานิพนธ์ คงเป็นเพราะว่ารายวิชาเหล่านี้เป็นทั้งพื้นฐานและการประยุกต์ใช้ให้สัมพันธ์กับยุคเทคโนโลยีที่ต้องสื่อสารสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านสังคม ASEAN โดยมีวิธีการจัดการให้เป็นระบบด้วยการทำการวิจัยได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวาสนา ศิลป์รุ่งธรรม (2549 : 9-10) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พบว่า เหตุผลที่นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร คือ เพิ่มเติมความรู้และพิจารณาจากเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเป็นลำดับแรก ซึ่งมีตั้งแต่รายวิชาพื้นฐานนำไปสู่การประยุกต์ใช้ด้วยวิธีการที่ทันสมัยซึ่งสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกับงานวิจัยของนิตยา(2547:24) เช่นเดียวกัน

3. ระดับของการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้นั้น ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นในสามประเด็นคือ การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน และการนำไปใช้ในการศึกษาต่อ ผลปรากฏว่าประเด็นการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยที่ระดับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ที่ 4.73 และสูงกว่าประเด็นอื่น อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของผู้ปฏิบัติงานสอนภาษาอังกฤษในการเลือกเรียนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยนำเข้าแล้วมีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงจึงในการปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยผลิต แสดงให้เห็นถึงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจะประสบผลสำเร็จตามความคิดเห็นของผู้เรียน และตรงกันกับงานวิจัยของ Minggucchi (2002: 451-A) ว่าการปรับปรุงการพัฒนาการศึกษาตนมีผลต่อการพัฒนางานวิชาชีพ (professional development) ดังนั้นหากครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ในเขตพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบมีโอกาสได้รับการพัฒนาตนเองเช่นนี้ก็จะได้พัฒนางานวิชาชีพตนและพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

นอกจากนี้ในประเด็นข้อเสนอแนะและความต้องการที่ได้จากงานวิจัย สามารถสรุปประเด็นเพื่ออภิปรายผลได้ 2 ประเด็นหลักคือ ประเด็นด้านการบริหารจัดการการศึกษาว่า ควรมีการให้นักศึกษาได้เรียนวิชาวิจัยทางภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเริ่มทำวิทยานิพนธ์ในขณะที่ยังเรียนวิชาอื่น ๆ ตั้งแต่ในภาคเรียนที่ 2 ของปีที่ 1 ควรมีการเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยโครงการศึกษาดูงานสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนนานาชาติ และโครงการศึกษาอบรมสั้นๆด้านเทคนิคการสอนของประเทศในกลุ่มประชาคม ASEAN หรือประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และประเด็นที่สองด้านรายวิชาในหลักสูตรว่าควรเพิ่มเติมรายวิชาอาเซียนศึกษา อันเป็นประเด็นที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรในรอบ 5 ปีต่อไปและสอดคล้องกับเกณฑ์ประกันคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาอีกโสดหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพให้ทันสมัยด้วยการเน้นพัฒนานวัตกรรมการศึกษาเพิ่มขึ้นแล้ว

2) นำผลการวิจัยยืนยันการเพิ่มเติมรายวิชาอาชีวศึกษาเป็นประเด็นที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรในรอบต่อไปให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3) นำผลการวิจัย ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาบัณฑิตศึกษาต่อหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการเพิ่มการศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนและผู้ใช้บริการ (Stake holders) ในเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์หรือประชุมกลุ่มย่อยร่วมด้วย ในการวิจัยครั้งต่อไป

2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรมหาบัณฑิตการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพและหรือที่คล้ายกันให้เป็นสามเส้า (triangulation) กับทั้งในประเทศไทยและประเทศในกลุ่ม ASEAN

3) ควรมีการศึกษาสังเคราะห์หลักสูตรมหาบัณฑิตการสอนภาษาอังกฤษและหรือที่คล้ายกันให้เป็นสามเส้า (triangulation) ทั้งแบบผู้ให้ข้อมูลและหรือเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กับทั้งในประเทศไทยและประเทศในกลุ่ม ASEAN

บรรณานุกรม

ณัฐนุช มั่นสาคร. (2550). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ใน การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.ปีที่6 (ฉบับที่1) หน้า 60-71.

นิตยา สุขเสรีทรัพย์.(2547).รายงานผลการประเมินและติดตามผลหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประสาธ เนืองเฉลิม. (2554). **หลักสูตรการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม). มหาสารคาม : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วชิร จันทราช. (2554). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย,ปีที่3 (ฉบับที่ 1), หน้า 64-78.

วาสนา ศิลปรุ่งธรรม.(2549).ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.

วารสารคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.ปีที่2, (ฉบับที่ 2), หน้า 9-19.

สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา.(2557).คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษายกระดับอุดมศึกษา กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

- Kelly A.V.(2009).**The Curriculum:Theory and Practice.6th Edition.**Singapore: SAGE.
- Minggucci, M.M.(2002). “Action Research as ESLTeacher Professional Development”.
Dissertation Abstracts International.63 (2) August: 451-A.
- Oliva, P.F. (2009). **Developing the curriculum.**(8th ed.) Boston, MA: Pearson Education.
- Taba, H. (1971). **Curriculum development: theory and practice.** (International edition) New York: Harcourt Publishers.